

MANTANA

Úvodní slovo

Zimní horolezectví

V širším měřítku se zimní horolezectví na světě rozvíjí teprve několik desítek let. Vedle k tomu několik důvodů. Především mohou lidé v zimě objevovat nové krásy vysokohorské přírody. Bílý sníh kontrastuje s modrou oblohou, žulové srázy, v létě tmavé, jsou prostoupeny bílými čarami zasněžených lávek, teras a žlebů. V mrazivé noci splývají hory s nekonečným vesmírem.

Druhý důvod, pro někoho významnější než první, můžeme spatřovat ve stupňování překážek. V zimě je kratší den, lezeme za mrazu, skály jsou kluzké. Těžší podmínky umožňují nové zážitky, nová dobrodružství.

A konečně, zimní činnost v horách zbavuje horolezectví sezónnosti, umožňuje, aby bylo provozováno celoročně (To se odráží i v přípravě).

Především je nutné učit mladé lidi trpělivosti a úctě i jiným hodnotám, než jen k výkonu. Nic není ztraceno, když místo plánovaných výstupů, které nám jsou uzavřeny pro lavinové nebezpečí, jezdíme týden na lyžích, nebo poznáváme Spišskou Maguru. V horolezectví není žádný objektivní důvod k tomu, abychom museli dosáhnout maximální výkonnosti a uskutečnili nejtěžší výstupy již ve věku dvaceti let!

Vladimír Procházka, Úryvek z knihy Základy horolezectví, rok 1979

Oddílová akce

Komplet 2015 Goethovy skály

10. - 11. 10. 2015

Blahouš Kluc

Nebyl jsem si jistý, zda organizátor akce Letoš napíše článek, a tak se pár řádky podělím o své dojmy z Kompletu 2015 já.

Pár dní před víkendem 9. - 11. 10. 2015 vydatně pršelo a to i v místě konání na Goethových skalách v blízkosti Aše, takže jsem si říkal, že se tam sejde jen pár lidí. Naštěstí jsem se mýlil, nicméně trochu rozumné počasí mělo přijít až v sobotu, tak se příjezd na skalky přesunul z pátku na sobotu.

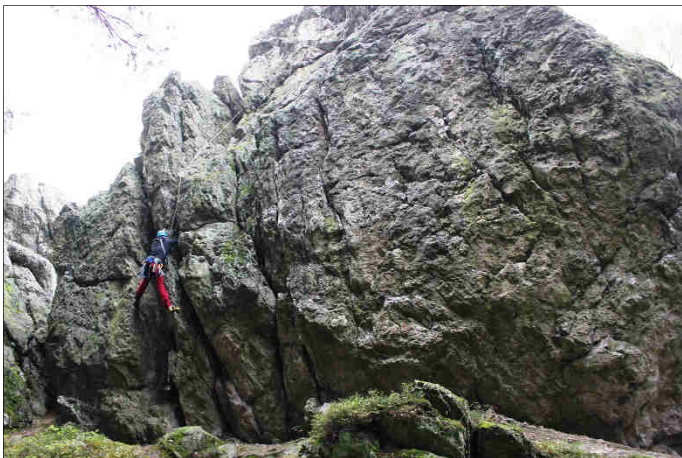
S Renčou, Kublou a Editou jsme dorazili na parkoviště před dvanáctou, protože jsem si říkal, že není kam spěchat. Po lehkém bloudění jsme se střetli s Jírou a dětmi a cestou

Edita s Kublou v akci

Letoš se probíjí novou linií

Dick na Hlavní věži (nahore) - Krušnohorci (dole)

nasbírali několik výstavních hub. Konečně jsme dorazili ke skalám, které se skládají dle průvodce z 11ti skalních útvarů. Na Hlavní věži už bojoval Easy s Dickem a za chvíli se v sedácích přicourali Letoš s Verčou. V průvodci jsou cesty očíslovány římskými číslicemi a já s ohledem na to, jak Easy bojuje ve čtyřce, začal podezřívát autory, že jsou cesty hodnoceny dle Welzenbachovy stupnice, což naznačovaly i další cesty. U skal bylo ponuro a vlhko, tak jsem hledal světlý „kout“, což jsem našel u Rozlejšovacího kamene, kde se přidali i Kubla s Edí. Renulka šla na čundr po modré turistické. Za chvíli dorazil Svinčo s Květulí, pak se z lesa vyloupl Meky a i Han-ka. Jířa s Dickem a Letošem rozdělali oheň, což vzhledem k vlhkosti nemohlo být zadarmo. Konečně dorazily i kompletní Bandasky a na skalách bylo veselo. Oblézalo se kde co, od boulderů přes sólo cesty až k těm nejlehčím a zajištěným. Letoš s Verčou pojali vzhledem k množství cest komplet tak, že na každý útvar vydrápou dvě cesty. Ostatní lezli jen dle chuti. Začalo se pomalu přiklánět k večeru, tak jsem začal vyhlížet Renulku, která naštěstí dorazila i se dvěma igelitkami plnými hub. Ty předala kamarádům. Bandasky se vyřádily a vyrazily za odměnu do Mekáčce. Jířa konečně vyhnal děcka z lesa a odkráčel s Easym ku domovu. Čekal jsem, kdo ještě opustí ohnisko, ale po postavení stanu pro ženský na příjezdové lesní cestě se kolem ohně posadila četná skupina. Svinčo začal kytarový kolotoč, přidal se k němu Dick a po buřtu i já. Květa rozezněla své housle a Meky do toho přihrával na foukací harmoniky. Ostatní zpívali a musím říct, že kdo nebyl, může litovat. Ten společný duch tam prostě byl.

Už v hluboké tmě Svinařici odjeli na chatu za dcerkami a nechali věci na spaní Mekymu, takže jsme si mohli jeho přítomnost užívat až do rána. Vydrželi jsme u ohně poměrně dlouho, protože nás čekala studená noc. Zima mě i

donutila vylézt ze spacáku znovu přiložit. Ráno jsme se váhavě vyhrabávali do pěkného dne. Holky nabídlý koláče, Dick připravil famózní vajíčka a mohlo se začít s lezením. Já jsem se vrhl do jižních sluncem osvětlených cest a ostatní se nenechali dlouho pobízet. Někteří prohlásili, že to tu vypadá jak ve Frankenjuře, kdy bílé skály kontrastovaly s podzimmně probarvenými stromy. Slunce nabíjelo, ale i tak se čas odjezdu přiblížil. Po několika hvězdičkových cestách (ne každý byl tak nadšený jako já) jsme ještě pokecali u ohně a s povzdechem odplachtli do všedních dní.

Nikdo sice cesty nezkompletoval, ale to nikomu nevádí. Akce to byla parádní.

Zúčastnili se: Verča, Letoš, Pét'a Šiška, Broněk, Broněček a Davídek, Jířa s Filípkem a Eliškou, Hanka Nestávalová, Easy, Dick, Meko, Svinčo s Květulí, Kubla a Edita, Renča a Blahouš.

Blahouš v Odmítavé (vlevo) - Společné foto (dole)

Cima di Mezzo 3 163m

7. 7. 2015

Bohouš Dvořák

Na vrchol Cima di Mezzo 3163m, prostřední vrchol v masívu Mt Cristallo, via ferratou Marino Bianchi

Chtěl bych vám opět po čase připomenout krásy italských Dolomit. Aneb, jak mohou důchodci zdolávat vrcholy, i když jim to už neleze. Nechci zde propagovat ferraty, to je na každém. A když to leze, není nad krásnou lezeckou cestu. Každý dle svých možností. Já jsem si dopřál Mt Cristallo, byl jsem tam mnohokrát, teď poprvé v kombinaci s lanovkou. Trasu jsme zvládli o 15minut rychleji než udává průvodce (1,5+1,5hod.), v sestupové trase byl sníh, takže i dolů po lanku. Kdysi jsem to vyběhl nahoru i dolu za 3/4hod., jindy jsem vedl autobus začátečníků

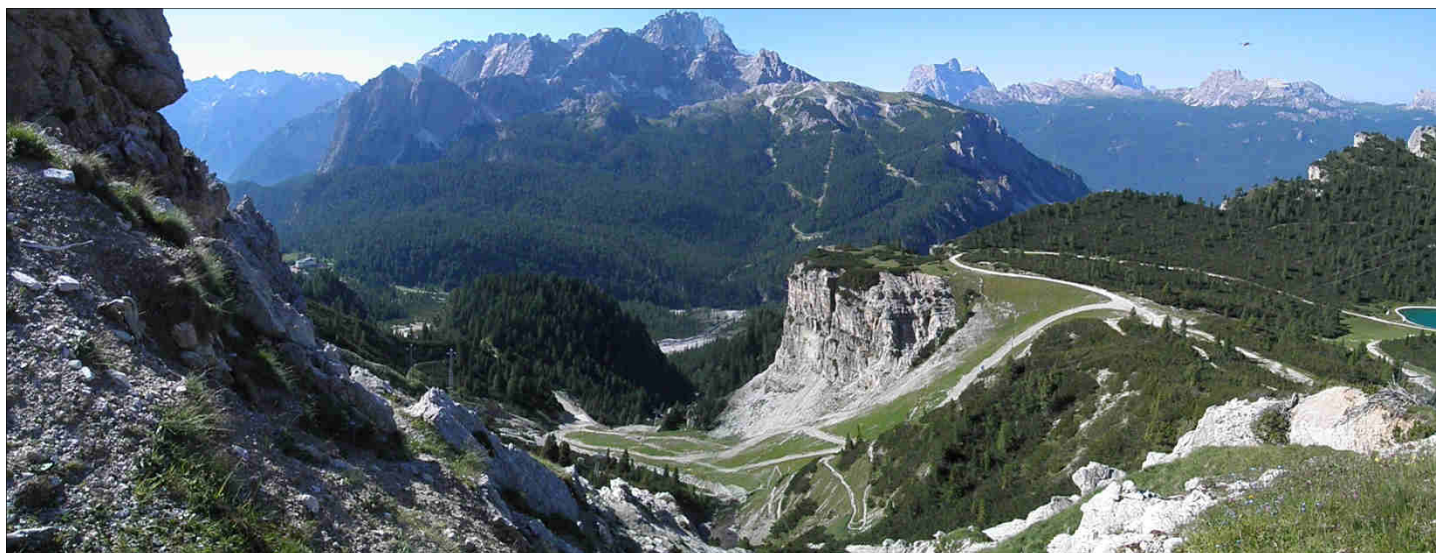
(poprvé na ferratě) a stíhali jsme poslední lanovku v 17hod. Krásná je kombinace ferrat M. Bianchi a sestup fer. Dibona po hřebenu. I na něm jsem zažil chvíle, kdy v srpnu bylo nahoře -6°C a na lanku 10cm praporky ledu. Ale když se počasí povede, no řekněte, nejsou to nádherné rozhledy?

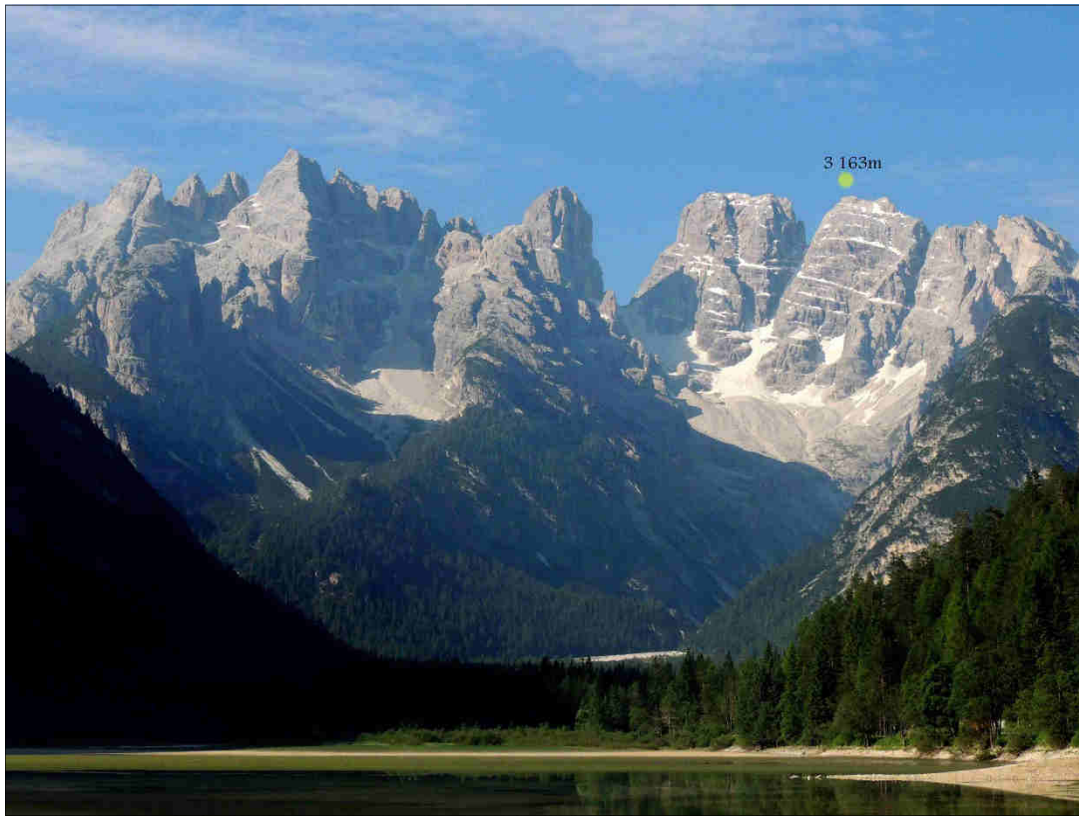
Bohouš

Bohouš v lehčí části výstupu

Sorapis - pohled z lanovky

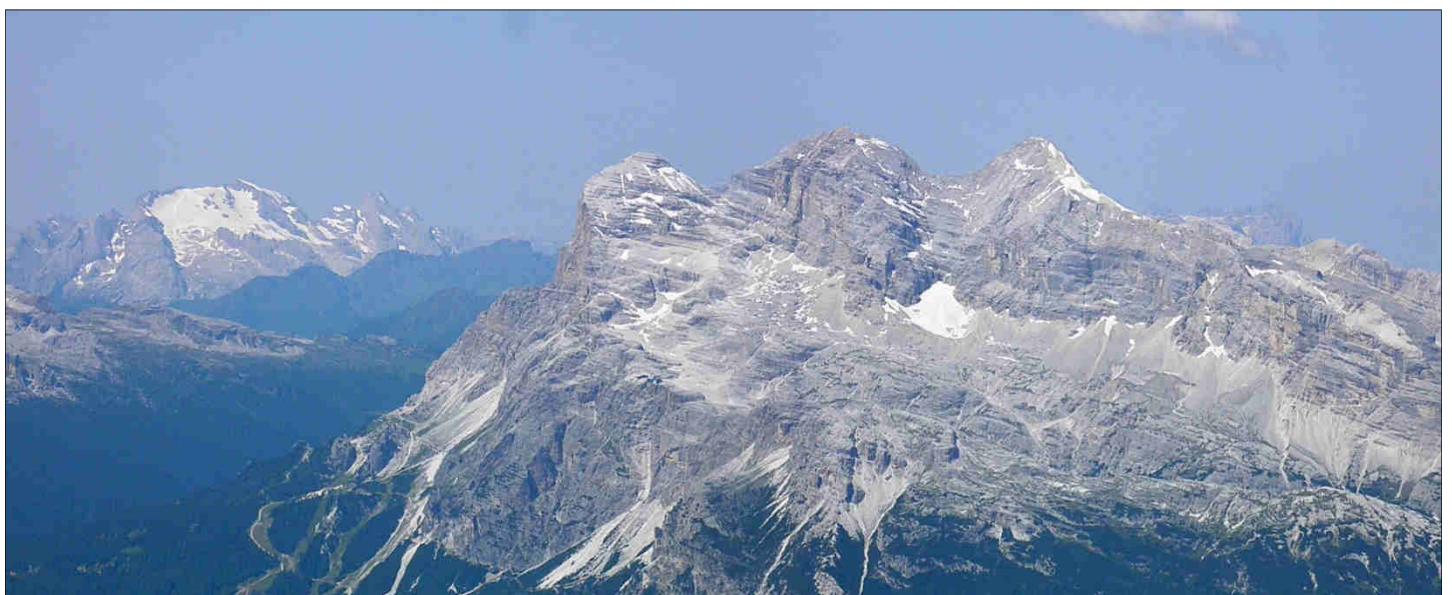

*Mt Cristallo od Laga
di Landro*

Rif Lorenzi 2932m a fer Dibona

Vrcholy Marmolada a Tofany

Smyčka vs UFO

Blahouš Kluc

Tato úvaha pojednává o jistících pomůckách UFO versus uzly, resp. smyčky. Považuju se za rekreačního lezce na pískách a moje výkonnost se nachází v šedém průměru, nicméně takových jako já je jistě více než těch, kterým stačí na zadku pár pohupujících preseků a přeběhnou nějakou desítku. Nutno říct, že nepoužívám UFO. Nějak jsem nevěděl, jak se k tomuto jištění postavit a co mi na něm vlastně vadí. Před nedávnem jsem provedl náhodný prvovýstup v Ostrově (alespoň není dosud nikde uveden). A protože jako každý lezec mám z takového počínu radost, tak jsem do něj navrtal svého kamaráda, který posléze přišel. Pozorně jsem ho sledoval, jak po přeizení patestu osahává hranu, od které začínají obtíže, ale jaké to zklamání, když na sedáku nahmatá správnou velikost UFA a během pár vteřin ho umístí do doprava ubíhající spáry, kde perfektně padne. Najednou jsem si uvědomil, že je ve zcela jiné situaci, než já před hodinou, když jsem ohledával s napětím spáru a hledal místo, kam bych usadil uzel. To se mi nakonec podařilo, ale na mojí váhu (90kg samozřejmě ve svalech) mi přišel přeci jenom málo, tak jsem nahazoval do spáry malou velikost „dětské hlavy“. Po usazení obou jištění jsem raději ještě slezl z patestu a vystavil jištění zatěžkávací zkoušce, prostě srandy kopec. A kamarád o všechno toto hašteření se skálou přišel. Poté stejně jako já musel zabojovat v poněkud nepříjemném místě, ale já jsem cítil, že když to přeženu, tak přeci jenom se lépe dělají delikátní kroky nad kruhem a jinak nad nejistou smyčkou. Když jsem odcházel, tak jsem se nemohl ubránit pocitu, že podmínky, za kterých jsme to my dva vylezli, byli prostě odlišné. Poté polemizuji s dalším kamarádem, kterého považuju za velice dobrého piskaře a říkám, že v desateru na webu piskari.cz odsuzují použití UFA (*Na UFO se dívám jako na pomůcku, která může snadno degradovat cestu a není pro mě v souladu s tradicí lezení na písku.*). On na to reaguje, že dříve také neměli lezečky a takové vybavení jako my, a kdyby to měli k dispozici, tak by to jistě použili. Na to těžko můžu nějak argumentovat, protože je jen málo lidí, kteří jsou tak disciplinovaní, že by nepoužili takových vymožeností, ačkoliv by jinak určitě měli lepší výkonnost.

Po tomto zážitku, světe div se, jsem nad tím musel furt přemýšlet (jako by nebyly větší problémy na světě). A došel jsem k závěru, že já UFO nechci používat stejně jako kožené rukavice (třeba někdy změním názor), protože lezu na písku především pro zábavu a mě baví i to zakládání uzlů a vymýšlení, kam je

SADA UFO - Zdroj: www.uforing.cz

uložit. UFO mi přijde trochu jako navigace v silničním provozu, prostě zeslabuje myšlení. Ohledně jiných lidí bych se vyhýbal striktnímu odsuzování, protože argument, že použití UFA je bezpečnější, můžu v této sterilní době, kde se preferuje zejména výkon a „helma i do sprchy, co kdyby něco“, jen těžko odsuzovat.

Jsem rád, že jsem si konečně uvědomil, co mi vlastně na UFO vadí. Jak mi řekla Renča: „Když založíš dobřej uzel, tak se z toho strašně raduješ.“ a já se chci prostě bavit piskařením.

Blahouš

Bordelář

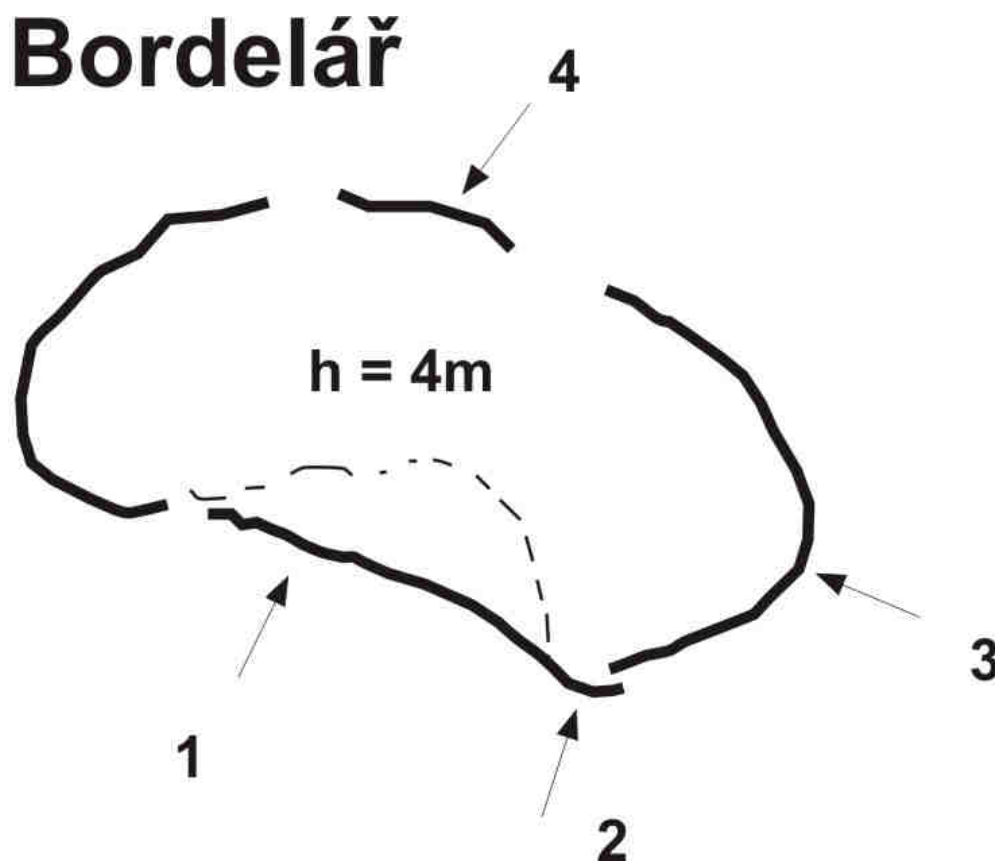
Blahouš Kluc

Na tento skalní útvar boulderového typu jsem přišel zcela náhodou, když jsme se toulali s Renulkou po lesích v okolí Místa, protože je zima, je mlha, že by se dala krájet a vůbec, k lezení to tohoto prosincového dne není. Jdeme si po pasece a já najednou Renče navrhuju, že bychom se mohli jít podívat támhle do lesa, protože mě to tam nějak táhne. A hle, asi sto metrů od hranice lesa se nachází tento boban, kolem kterého je harampádí. V pohorách tedy přeběhnu na první pohled hezkou linii Bordelmamá a Bordeláři tak vtisknu nový, tentokrát již lezecký život. Poté již následují návštěvy kamarádů, kteří se též podílí na tvorbě boulderů.

Přístup:

1. Mezi Blahuňovem a Místem je po levé straně spojnice silnice v zatáčce a na to se napojuje polní cesta. Při pohledu od silnice se jde asi 100m, až jsou po levé straně beton. bloky, asi pozůstatek nějaké kompostárny. Jde se dále, a pak do kopce na horizont do lesa. Odtud doprava, až se narazí opět na cestu. Po té se jde nějakou chvíli, až se člověk dostane na paseku, která je protnutá uprostřed touto cestou. Po levé straně v lese je vidět Bordelář.
2. V městečku Místo z hlavní silnice zahneme doleva na hrad Hasištejn a po levé straně je u domu č. 91 vstup do lesa. Po cestě jdeme asi 150m na rozcestí, po něm rovně, následujeme neformální značku (bílý podklad, na něm modrá výrazná šipka), dojdeme k dalšímu rozcestí, stále rovně a scházíme výraznou svážnici, až dojdeme ke starému rozbouranému plotu, od kterého je to již kousek na paseku, na ní vpravo přímo do lesa pár stovek metrů vyhledat Bordeláře (celkem asi 1,5km).

***Bordelmamá 3;** B. Kluc, 28.12.2013; **5B SD;** M. Svinařík 9.3.2014.

Boulder mamá 4-; R. Maňásek, 8.1.2014. Přes převis.

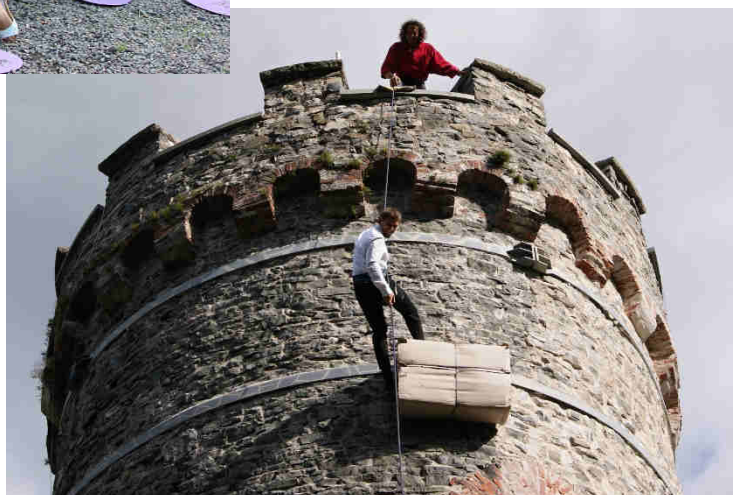
Cesta z lesa 3; B. Kluc, 8.1.2014; **4+ SD;** M. Svinařík, 9.3.2014. Pravá hrana.

Bordel tatá 4 SD; L. Dvořáček, 27.3.2014.

Grafické zpracování náčrtku - Verča Dvořáková

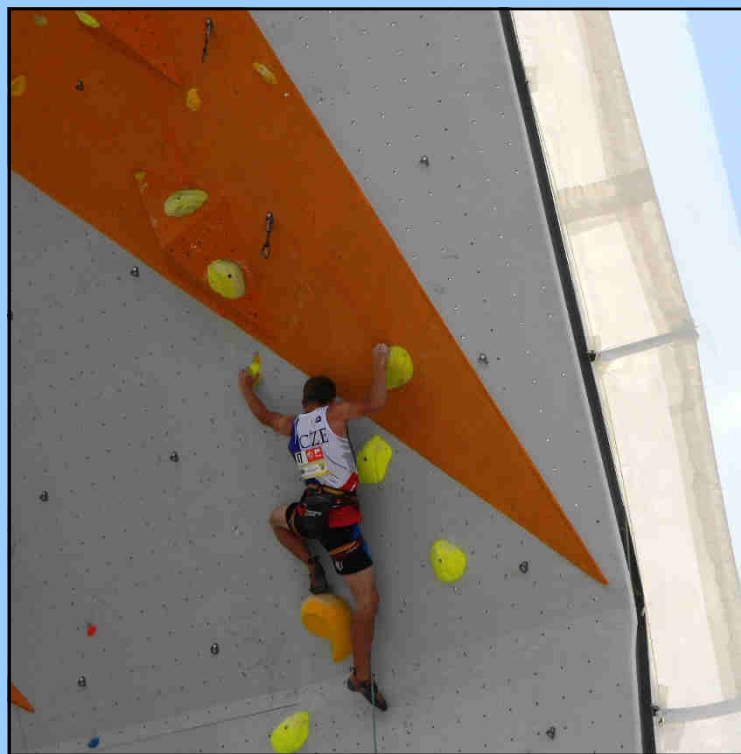
HOROKLUBÁCKÁ SVATBA

Se svatbami se tento rok protrhl pytel a ani Blahouš s Renčou nezůstali pozadu. Praštili do svazku manželského dne 9. 5. 2015 a to ve velkém stylu za přítomnosti rodiny a kamarádů na Horním hradě. I navzdory urputné snaze kamarádů ženich svatbu přežil, a tak si mohou s paní Klucovou užívat společného života ...

Ze života Horoklubu ...

V sobotu 24. 10. 2015 se konal v Chocni poslední závod letošního Českého poháru mládeže v lezení na obtížnost, který byl zároveň Mistrovstvím ČR. Za Horoklub Chomutov se ho zúčastnil Martin Jech, který zvítězil v juniorské kategorii a stal se tedy mistrem ČR.

Víkend 17. - 18. 10. 2015 se konal předposlední závod světového poháru dospělých v lezení na obtížnost v čínském Wujiangu. Martinovi se opět podařilo postoupit do semifinále, kde nakonec obsadil 25. místo. Závod vyhrál Adam Ondra. Oběma gratulujeme a děkujeme Martinovi za výbornou reprezentaci klubu.

Pozvánka na běh na Jedlák

V sobotu 28. 11. 2015 se uskuteční již 12. ročník "Běhu na Jedlák". Sraz jako tradičně v 10.30 hod. u koupaliště ve Vysoké Peci, start v 11.00 hod. Kdo nechce běžet, tak se může jít klidně jen projít a načerpat pozitivní energii před blížícími se vánocemi.

Listopad 2015

7. 11. 20:00 - Barbucha

- **Koncert alternativně rockové kapely z Jirkova.**

23. 11. 19:00 - Ondřej Nikl - Seakayak

- **Přednáška Ondřeje Nikla o jeho cestách po ledových mořích na kayaku.**
- **Grónsko.**

27. 11. 17:00 - 21:00 - 3. kolo
Bouldering Session

- **Otevřený závod v boulderingu.**
- **Více na www.lezecka-arena.cz.**

Co kdo s kým, kdy, kde jak a komu v říjnu

- 1.10. Jířa s mládeží využívají krásné slunečné odpoledne k lezení na skalách nad **Vysokou Jedlí**.
3. - 4.10. Happy, Bandasky a Štěpán Havelka lezou v sobotu v **Ostrově** u Zarostlé věže a v neděli v **Bielatalu**.
- 4.10. Zcela přežraný Blahouš Kluců se po oslavě kulatin táty vydává na **Medvědí skály** pro tlačit nějaké chyty a vytlačit ze sebe napěchovanou tlačenu.
- 7.10. Čtvrteční odpoledne popolézá v **Perštejně** Jířa, Radka a devět mládežníků z obou kroužků mládeže.
10. - 11.10. **Goethovy skály** - komplet. Účast hojná, lezení pěkné, v sobotu zamračeno, v neděli nádherně. Večírek parádní. V noci chladno i u ohně. Hojná účast (viz samostatný článek).
- 11.10. Ludva Forest Kostka leze se Slivkou na **Kočce**.
- 17.10. U Ot'áků v **Brodčích** se koná další přátelské setkání, spojené s promítáním starých fotek a oslavou Radčinyých narozenin.
- 19.10. V **Perštejně** leze opět Ludva se Slivkou. Dávají klasiky jako Sokolí, Mravenčí, a Vodováha.
- 22.10. Baštu na **Bořeni** navštěvují Slivka s Ludvou Forestem a dávají Starou cestu.
- 23.10. Na **Medvědí skále** u triangulačního bodu si vytahují končetiny Blagodan s Jardou Bábofkou. Večer opět promítání - tentokrát film „Svatba Klučových“
- 24.10. Po promítání Blagodanič Patřičnězpijič vyráží s Renulkou, Bábofkou a Pájou Koukolíčkovou na **Sfingy** za sluníčkem.
Pan Svinařík s rodinou, vybraní Šťaslivci Jířa s Fílou a Pét'áš s dětmama se vyhřívají na tomtéž slunci, ovšem na **Přílepské skále**.
Skály nad Rýzmburkem a Krušnohorský zlom navštěvují Párek se Šimonem a Zůzou.
- 27.10. Happy, Bandasky a dalších asi 15 lidí vyráží na podzimní prázdniny za sluncem (a asi i deštěm) do **Arca**.
- 29.10. **Mlýnský kámen** u cesty v Kryštofkách přelézá solo Ludva Forest. Jen v Mouce je jižtěn.